

advokatov rešujejo se slovenski, a uloge prostega naroda navadno v nemškem jeziku. Naš narod je potrpežljiv — dotična stranka se gotovo ne bode pritožila zastran nemškega odloka, advokat pa se bi morebiti vendar le pritožil na višjo instanco. Tako kalkulirajo. Ako se mogó uloge advokatov rešiti slovenski, zakaj bi se ne mogle uloge strank? — Ako pa tudi iz narodnega stališča popolnoma to nezakonitost abstrahiramo, nikakor pa ne moremo prezreti slabih nasledkov, katere prouzroči nemško uradovanje našemu kmetu. Kolikokrat ne pride stranka ob pravem času k obravnavi, ker ne razume nemškega odloka, ter je kontumacirana ali pa zapade v denarno kazen! Čestokrat se zgodi, da zamudi stranka obrok, določen po sodnem redu, ter ima materijalno škodo in to le zaradi malomarnosti nekaterih uradnikov. Zemljo-knjižni odloki, ki so tako važni, sestavljeni so po večjem v nemškem jeziku, akopram bi našim uradnikom ne prizadevalo mnogo truda take odloke pisati slovenski, ker imajo izvrstne zemlje-knjižne obrazce v Razlagovem Pravniku.

Spregovoriti moramo še nekoliko o slovenskih formularih ali obrazcih, ki se nahajajo pri nekaterih naših sodnijah. Jako dvomimo, da so te formulare preveli juristi v slovenščino. Jezik v njih je jako slab in sem ter tja celo ne umljiv. Prevod je poln pogrškov. — Zakaj se tak posel ne izroči izvežbanemu juristu, ki je ob jednom popolnoma slovenščini kos?

Konečno naj omenimo, da ni namen teh vrstic koga žaliti ali pikati, ampak jedino le ta, da se odpravijo te nedostatnosti in nezakonitosti pri nekaterih naših sodnijah. Čas je že, da propade mnenje, da slovenščina ni sposobna za uradovanje! — k.

O rabi slovenščine pri sodnijah na Kranjskem.

V pravnici reči Franja R. proti Marku in Anni B. pcto 17 gld. 55 kr. a. v. je c. kr. okr. sodnija v M. 16. avgusta l. l. št. 9012 razsodila, da tožena nista dolžna plačati tožniku 17 gld 55 kr. itd.

Tožba in razpravni zapisnik sta bila zapisana izključljivo v slovenskem jeziku; ravno tako tudi razsodba, katera se je, ker

bila je razprava bagatelna, tožniku vsled njegove prošnje uročila v istem jeziku.

Proti tej razsodbi je upložil tožnik pritožbo zavoljo ničevosti.

C. kr. nadsodišče v G. je z razsodbo 13. septembra l. l. št. 11822 to pritožbo kot neutemeljeno odbilo gledé na to, da tožnik ni nobenega v §. 78 post. 27. aprila 1873, št. 66 drž. zak. naštetih ničevostnih uzrokov navedel in tudi v razpravi sploh tacih uzrokov najti ni.

Dalje je pa c. kr. nadsodišče okrajno sodnijo v M. pobaralo zarad tega, ker je svojo razsodbo stranki izročilo (hinausgegeben) v slovenskem jeziku; kajti ukaz pravosodnega ministerstva 15. marca 1862 l., št. 865 le pravi, da se imajo v sodnijskih okrajih, po katerih bivajo Slovani, — slovenske uloge reševati kolikor moč slovenski; da pa ta naredba ne zadeva razsodeb (findet auf Erkenntnisse keine Anwendung).

Iz teh besedij je razvideti, da slavno c. kr. nadsodišče v G. faktično izdavanje slovenskih razsodeb slovenskim strankam ne smatra več ničevostnim, marveč le presegajočim pravdno ministerske koncesije dane, ukazom 15. marca 1862 o rabi slovenščine pri sodnijah.

Glede Najvišjega c. kr. sklepa od 19. avgusta 1818 (Justiz. Ges. Sammlg. de 1848, št. 1176), in 12. aprila in 27. maja 1852, št. 5510 in 7750 just. ministerstva (glej slov. Pravniki de 1881, št. 8 str. 252—53) se sme pa prisvojati tolmačenje ministerskih naredb le imenovanemu ministerstvu; in ministerstvo prava je pomen besede „reševati (erledigen)“ na prav jasen način tolmačilo tako, da je tiskalice (blankete) tudi za razsodbe v slovenskem jeziku (vide št. 115 bagat. Verf. slovenisch) priskrbelo, tedaj s tem činom navod dalo, da se imajo v slovenskem jeziku stvorjene razsodbe strankam izdajati tudi slovenski.
